

ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΟΠΙΚΩΝ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΩΝ

ΤΟ ΝΕΟ ΣΥΝΤΑΓΜΑ

Η 29 Σεπτεμβρίου 1968

ΟΙ ΚΑΛΠΕΣ θα στηθούν στις 29 Σεπτεμβρίου 1968. Ο λαός θα κληθή να επικυρώσει το νέο Σύνταγμα της Πατρίδος του. Διανύουμε μια μεγάλη ιστορική ώρα. Διότι το αναθεωρημένο Σύνταγμα ή καλύτερα ή αναθεώρησης του Συντάγματος ήταν πάγιο αίτημα και επιδίωξις της υγιούς μερίδος του πολιτικού κόσμου και αν είχε επιτευχθή τότε, ίσως να μη ήνοιγετο ο δρόμος στην φανλοκρατία να ταλανίση το Έθνος και να άπειλήση τον Ελληνισμό με αφανισμό. Η αναθεώρησης του Συντάγματος ήταν και μεγάλη ιστορική ανάγκη. Διότι στην πράξιν είχε διαπιστωθή ότι όχι μόνο δεν ήτο όμαλη και άπρόσκοπτος ή λειτουργία του Πολιτεύματος, αλλά και πολλάκις απέτελει τροχοπέδη στην πρόοδο του λαού και άπειλή θανάσιμο έναντιον βασιικών θεσμών του.

Ο κίνδυνος

ΕΞΕΧΥΘΗΣΑΝ ύστερα οί άνεμοι της φανλοκρατίας, του μηδενισμού, της σαπρίας από τους άσκους της άμαρτωλής επαύλεως. Νέοι πολιτικοί κομητες ένεφανίσθησαν στο στερέωμα. Η ώραιολόγος φλυαρία και ο άκρατος τυχοδιωκτισμός άνετίναξαν στον άέρα το θαύμα της μεταπολεμικής Ελλάδος. Η πολιτική μοιχεία μετά της ΕΔΑ στα πεζοδρομία και στις λέσχες κατέστησε έθνικώς διαβλητό και επίφοβο το κόμμα, πού έκέρδισε τις εκλογές. Ζοφερό διεγράφετο στον όριζοντα το μέλλον. Έπορευόμεθα προς το χάος. Οί άσφαλιστικές δικλίδες του Πολιτεύματος, την ύστατη ώρα, δεν έλειτούργησαν καλώς. Η συνταγματική μηχανή έφερε έτος κατασκευής 1952· άλλ' ήταν συναρμολόγησις γηρασμένων και παρηκμασμένων διατάξεων. Το σαραβαλιασμένο Σύνταγμα του 1952 όχι

μόνο δεν έδωκε την λύσιν και την έκτόνωσιν· αλλά έδημιούργησε τον τρομερό κίνδυνο να θάψη υπό τα έρείπια του το Έθνος.

Η έσχάτη ώρα

ΕΥΤΥΧΩΣ όμως την έσχάτη ώρα οί υγιείς και ψυχωμένες δυνάμεις της Φυλής ώρθώθησαν άπαρτα κάστρα και συνέτριψαν «τα τείχη της φανλοκρατίας». Η 21 Απριλίου 1967 όρόσημο. Ωδήγησε από τότε το Έθνος στην πρόοδο, την δημιουργία, την συμφιλίωσιν. Και έβαλε τα νέα γερά θεμέλια δια μια θριαμβευτική πορεία προς τον Πολιτισμό και την Δόξα.

Το σχέδιο του νέου Συντάγματος είναι ή έκφρασις της επαναστατικής ιδέας· είναι ή ύλοποίησις του πνεύματος της μεγάλης άπριλιανής έθνεγερσίας· είναι ή χάραξις νέου, έννικώς άνεπιλήπτου, δημοκρατικού, προοδευτικού προσανατολισμού. Είναι ή νέα ΕΠΟΧΗ.

Νέα εποχή

ΔΕΝ ΕΠΙΧΕΙΡΟΥΜΕ κρίσεις επί των επί μέρους διατάξεων του. Ούτε και ένδια φέρει βασικώς, αν κάποια διατάξεις μās άπαρέσκη ή κατά την εφαρμογή της θα προκαλή ση λειτουργική άνωμαλία στην συνταγματική μηχανή. Σημασία έχει ότι έθεμελιώθη ένα καινούργιο, υγιές και επί της λαϊκής κυριαρχίας έρειδόμενο πολιτικό οικοδόμημα. Η λεωφόρος δια μια νέα πορεία ήνοιξε. Στην άνατολή της νέας φάσεως της ιστορικής μας ζωής άς εύρεθούμε παρόντες. Οί πρωτεργάτες της άπριλιανής έθνεγερσίας θα έχουν επιτελέση το έργο τους. Την 21 Απριλίου 1967 εισήλθαν στο κατώφλιο της Ιστορίας την 29 Σεπτεμβρίου 1968 θα έχουν πραγματοποιήση την άναγκαία Ιστορική διαδρομή. Με ύπερηφάνεια και ήρεμο συνείδησιν.

ΑΠΟ ΤΟΝ ΑΓΡΟ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ

Του Σεβ. Μητροπολίτου Κασθδρείας κ.κ. ΣΥΝΕΣΙΟΥ

«Τινές των γραμματέων είπον: ούτιος βλασφημεί οί δέ όχλοι εθαύμασαν και έδόξασαν τον Θεόν»

την κατηγορία: «Γραμματείς ύποκριταί» Τους ήταν λοιπόν άσυμπαθής, ο Χριστός και επί πλέον μισητός, διότι «ήν πονηρά τα έργα αυτών» Αντιθέτως τα πλήθη της Γαλιλαίας τον θανμάζον και τον δοξάζουν, διότι ήσαν διαφορετικής ήθικης ποιότητας άνθρωποι. Βεβαίως μπορεί να μην ήσαν άναμάρτητοι. Και άσφαλώς δεν ήσαν. Αλλά όν έ είχαν φθάσει εις τέτοιο σημείο έξ' χρεώσεως, ώστε, να έχουν παραδεχθή την άσσης φύσεως άμμορία σαν κάτι φυσικόν και όρθόν· να έχουν πισωδεχθή, ότι εκείνο, πού κατέχουν αυτοί είναι και το μόνο σωστό και άληθινό. Αλλά άναγνωρίζουν την άμαρτωλότητά τους. Αναγνωρίζουν την θεοσκοπική, άγνοιά τους, και θαυμάζουν την ά

γιότητα όσες φορές την συναντούν. Σέβονται την θείκη αλήθειαν όσες φορές την άκροώνται. Γι' αυτό και άπεδείχθησαν πανέτοιμοι να προσέξουν τον Χριστόν, να τον θάσουν στα σοβάρα, να τον θάουν άσων να τον αγαπήσουν και να τον άκλουθήσουν. Έπειδή είχαν σφοδράν την έπιθμίαν να είναι «καθαρή στη καρδιά» γι' αυτό και άναγνωρίζουν την έξαισιότητα στα όφαινόμενα «Χριστός» και διακηρύσσουν: «Ουδέποτε ούτως έφάνη έν τώ Ισραήλ.» Τα άντιφατικά τούτα ρεόματα ουδέποτε έλλειψαν. Συναντώνται στους καιρούς μα, άπελπιστικώς πολλοί μιμηταί των παλαιών γραμματέων, των άρχαίων εκείνων έχθρών του Κυρίου. Είναι οί βανακαλιζόμενοι με την έέναν, ότι

είναι έξόχως μορφωμένος. Πιστεύουν στην πανσοφία τους. Πιστεύουν ότι έχουν λύσει όλα τα προβλήματα πού συνδέονται με το μιστήριο του κόσμου και της άνθρωπίνης ζωής, και γάν συνέπεια όλων αυτών έρχεται ο τρόπος της ζωής τους Ένας τρόπος, πού ταιριάζει εις ύπεροπτικούς, ίδι τελείως, ύλόφρονους, γλοιώδεις και χωματένιους τύπους. Σ' αυτους τους κύκλους των ανθρώπων το όνομα του Κυρίου είναι έξόχως άντιπαθές και έξοργιστικό. Διότι το όνομα Χριστός είναι ένα άσίγαστο κατηγορητήριο έν ντίον των Γαλιλιών. Η άνθρωποι πού πιστεύουν στην άνάγκη της άνωθεν φανερώσεως της θείας αληθείας, του ύψηλου άνθρωπίνου προορισού, και στην άνάγκη ήθικης καθάσεως της ζωής των. Υπάρχουν οί άνθρωποι πού προτιμοϋν, στην στενή πύλη και την τεθλιμμένη όδόν την όδη Συτήχεια εις την Ζαν οελ.

Η ΓΝΩΜΗ ΜΑΣ

ΝΑ ΕΠΙΚΡΑΤΗΣΗ ΤΑΞΙΣ

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΩΣ εκαιονιάδες άνθρωποι κατέχονται από τον Πολύγυρο στην Γερακινή δια να θροισιθούν στην θάλασσα. Ταλαιπωρούνται όμως πάρα πολύ δια να έξασφαλίσουν μία θέσιν στα λεωφορεία, πού πραγματοποιούν τα ειδικά δρομολόγια Πολυγύρου - Γερακίνης. Στιβάξουνται κυριολεκτικώς ο ένας επάνω στον άλλο. Δεν ήμπορεί να επικρατήση κάποια τάξις κατά την επιβίβασιν και άποβίβασιν των επιβατών; Δεν πρέπει να δρομολογήση περισσότερα αυτοκίνητα το ΚΤΕΛ, ώστε να μη μεταβάλλονται στο κατακάλοιρο οε σαρθέλες οί επιβάτες;

ΕΙΝΑΙ ΣΟΒΑΡΑ:

ΣΤΑ ΠΑΡΑΛΙΑ της Χαλκιδικής έχουν άναπνυχθή όχι οε ένοχλητικό μόνο αλλά οε άκρος επικίνδυνο βαθμό τα κουνούπια. Διαγράφεται δε σαφής άπειλή να προσβληθή, όπως και προπολεμικώς ο τόπος από έλονοσία.

Δεν γίνεται καταπολέμησις των βλαβερών και ένοχλητικών έντόμων δια να μη καταστραφή ή μελισσοκοφία, άποφαινονται οί άρμόδιοι.

Τότε άς στανωόσασμε τα χέρια και άς κρηγεοϋμε μοιρολατρικά να δοϋμε και του χρόνου τουριστες ή να «εξεθαροόσασμε» οί ίδιοι να επισκεπθοϋμε άκροαίαλι.

Είναι σοβαρά πράγματα αυτά;

ΝΑ ΑΡΘΗ Η ΑΠΑΓΟΡΕΥΣΙΣ

ΣΤΟΝ ΑΓΙΟ Πρόδρομο άπηγορεύθη υπό της Άστυνομίας ή παρασκευή σουβλακιών. Οί καταστηματάρχαι υπερερώθησαν να κατασκευάσουν κορβούκλιο δια να άποκτήσουν το δικαίωμα να ξύναψήσουν σουβλάκια.

Πάντοτε έδιεφερόρηνεν δια της διασφάλισιν της δημοσίας υγείας και θεωροϋμε βυσικό καθήκον των καταστηματάρχων την διατήρησίν της.

Αλλά δεν καταλαβαίνουμε διατί ΜΟΝΟ στον Άγιο Πρόδρομο κινδυνεύει ή υγεία, τόσο των κυτοίκων όσον και των διερχομένων, από τα πρηόμενα στην έξογα σουβλάκια. Διότι, όπως γραφορίζομε, οε κανένα άλλο μέρος της Χαλκιδικής δεν διετάχθη και δεν έλήφθη παρόμοιο μέτρο.

Ανάγκη λοιπόν, τόσο δια τους άποζώντας από το ψήσιμο σουβλακιών καταστηματάρχων του Άγιου Προδρομού όσο και δια τους διερχομένους από εκεί, να επιτραπή ή παρασκευή σουβλακιών, όπως μέχρι σήμερα.

ΝΑ ΕΠΙΣΚΕΤΑΘΗ

ΑΘΛΙΟΣ είναι ο έντομος της Ποιτιάδας δρόμος. Οί χιλιάδες διερχόμενοι καθ' εβδομάδα δια αυτου τοακίζονται κυριολεκτικώς.

Δεν είναι μεγάλη δαπάνη να επισκευασθή αυτος ο δρόμος. Η ίδια ή κοινότης άς βοηθήση το νομαρχιακό ταμείο δια της προσφοράς προσωπικής εργασίας. Πάντως πρέπει να επισκευασθή το ταχύτερο.

ΤΑ ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΑ ΠΕΡ ΠΤΕΡΑ

ΔΕΝ ΓΕΝΝΑΤΑΙ ζήτημα ότι με την λειτουργία των δύο τουριστικών περιπτέρων, των Έξ Βρύσεων και της Γερακίνης, άπέκτησε ο Πολύγυρος δύο αξιόλογες τουριστικές βιτρίνες, πού συνετέλεσαν την ένίσχυσιν της τουριστικής κινήσεως του τόπου μας και στην έλεονιν ξένων ταξιδιωτών.

Αλλά φαίνεται ότι «κάτι δεν πηγαίνει καλά» οε πλη αυτή την υπόθεσιν. Διότι και οί ξένοι μας και οί έντόπιοι δε μένουν και τόσο «ένθουσιασμένοι» από την πραγματικότητα, την όποια συναντούν.

Φρόνιμο λοιπόν είναι όλοι οί άρμόδιοι να προσέξουν λιγάκι. Διότι οί πελάτες, πού πληρώνουν, έχουν άντιστοίχους αξιώσεως δια μια καλή περιπέτησιν.

Αυτά δια να μη βγάλωμε όνομα...

ΔΙΑ ΤΗΝ ΝΕΟΛΑΙΑ

ΑΠΟ ΤΙΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΕΣ:

«Κάποις διαβάτης ο Έναδημόσιο κήπο του Λονδίνου κάθησε ο Ένα μάγκο κοντά οε Ένα κύριο. Στόν άπάναντα μπάγκο κάθισαν δύο νέοι με έρμυφοόδοτο παρουσιαστικό. Ο διαβάτης ήταν περίεργος. Ρώτησε τον παρακαθήμενον τον κύριο: «Μπορείτε να διαακρίνετε, αν είναι άγόρια ή κορίτσια;

—Ω, ναι· ο Ένας είναι άγόρι και ή άλλη κορίτσι.

—Ποιό είναι το άγόρι και ποιό το κορίτσι;

—Αυτός είναι άγόρι και εκείνη κορίτσι.

—Πώς το καταλάβατε;

—Είμαι ή πητέρα τους. Παρολάους ροσχησμός, μακροά μαλλιά, ακούσρατα γένια, κορδονάκια στην μέση και τον λαιμό, λεχοιτισμός, άδιαντροπία, σύγγροις των φίλων. Αυτή είναι στα περισσότερα μέρη του κόσμου ή σημερινή νεολαία. Ολίγο δε κατ' όλιγο μεταβάλλεται και οε επαναστατική και άναρχική. Μηδενισμός είναι το σύνθημά της.

Την Ελλάδα όμως έδωσαν ή 21 Απριλίου.

